

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819010344
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7819010344.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej v trestnej veci proti obžalovanému Q. C. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/100/2019 zo dňa 15. 7. 2020, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 14. septembra 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Q. C..

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 3T/100/2019 zo dňa 15. 7. 2020 uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 v znení zákona č. 38/2019 Z. z. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ citovaného Trestného zákona, ktoré mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 26.05.2019 v čase okolo 15:00 hod. v Rožňave, na verejnom priestranstve pred rodinným domom na Hornocintorínskej ulici č. 38, po predchádzajúcom verbálnom konflikte, po ktorom ho poškodený O. Z. chcel udrieť, ale obžalovaný sa uhol a on fyzicky napadol poškodeného tak, že ho jedenkrát udrel päťou do tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, následne sa postavil a obžalovaný ho opäť jedenkrát udrel päťou do tváre, poškodený znovu spadol na zem a zostal ležať v bezvedomí, pričom obžalovaný poškodeného na zemi najmenej dvakrát kopol do hlavy a dal mu najmenej dve facky, potom mu stiahol nohavice po kolená a ťahal ho po zemi, pričom poškodený O. Z. následkom toho konania obžalovaného utrpel otras mozgu, pomliaždenie mozgu v oblasti čelovej obojstranne, rozštiepenie lebky v oblasti záhľavia, periokulárny hematóm obojstranne a povrchové rany v oblasti tváre, hrudníka a stehna vľavo s predpokladanou dobou liečenia šesť týždňov

a obžalovaný sa tohto konania dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/140/2017 zo dňa 19.12.2017, právoplatným dňa 07.02.2018, odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov.

Súd mu za to uložil podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2,4 Trestného zákona s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. h/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného zaradil pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného O. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., C. P. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia

slobody v Košiciach, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Alexandrom Milkom a poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., Panónska cesta 2, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874, zastúpenú JUDr. Michaelou Babejovou, s nárokom na náhradu spôsobenej škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch podaného odvolania namieta závery okresného súdu vo výroku o vine a treste. Poukazuje na skutočnosť, že vykonaným dokazovaním nebol preukázaný úmysel spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, bol to práve poškodený, ktorý zaútočil ako prvý, obžalovaný konal v strachu a afekte, teda konal v nutnej obrane.

V ďalej časti poukazuje na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a podľa jeho názoru nie je možné zo znaleckého posudku urobiť záver, že poškodený utrpel ujmu na zdraví, ktorá by mohla byť klasifikovaná ako ťažká ujma na zdraví.

Vzhľadom k tomu je toho názoru, že súd neskúmal všetky skutočnosti týkajúce sa poškodenia zdravia a rozsahom trvalých následkov tak, aby mohol spravodlivo vyriešiť, že poškodený utrpel ťažkú ujmu na zdraví a následne nemohol uložiť obžalovanému spravodlivý trest.

Obžalovaný namieta aj záver znaleckého posudku z odboru psychiatrie a podľa názoru obžalovaného skutková podstata trestného činu nebola naplnená v žiadnom z jej znakov a preto navrhuje, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a po zrušení tohto rozsudku sám rozhodol a obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý uviedol, že súd po vykonanom dokazovaní zmenil právnu kvalifikáciu na rozdiel od záverov podanej obžaloby a uznal spôsobenie ťažkej ujmy poškodenému len ako nedbanlivostný následok konania obžalovaného nie ako jeho úmysel. Okresný prokurátor sa vyjadril aj k subjektívnej stránke konania obžalovaného, jeho konania v nutnej obrane a k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví tak, ako to vyplýva zo záverov znaleckého posudku z odvetvia neurochirurgie, podľa ktorého poškodený utrpel otras mozgu, pomliaždenie mozgu v oblasti čelovej obojstranne, rozštiepenie lebky v oblasti záhlavia a periokulárny hematóm obojstranne. Poranenie lebky a mozgu ako najdôležitejšieho orgánu nervovej sústavy je nepochybne potrebné považovať za poškodenie dôležitého orgánu podľa § 123 ods. 3 písm. e/ Tr. zák., ktoré samo osebe naplňa zákonné znaky ťažkej ujmy na zdraví.

K záverom znaleckého posudku bol znalec podrobne vypočutý aj na hlavnom pojednávaní. Okresný prokurátor ďalej poukázal aj na správne závery znalkyne z odboru psychiatrie s tým, že znalkyňa neposudzovala mieru zavinenia obžalovaného, ale poskytla odpovede na otázky zadané súdom prvého stupňa, vrátane otázok, ktoré skoncipovala obhajkyňa obžalovaného. Posudzovanie miery zavinenia obžalovaného prináleží výlučne súdu, ktorý pri vytvorení tohto záveru vychádzal zo všetkých vykonaných dôkazov, vrátane znaleckého dokazovania uvedených aj v odôvodnení napadnutého rozsudku a tieto hodnotil podľa svojej úvahy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach v súlade so základnými zásadami trestného konania.

Vzhľadom na tieto dôvody navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní a navrhol, aby krajský súd obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil.

Prokurátor krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu pripojil k odvolaniu prokurátora okresnej prokuratúry a navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a veľmi podrobne vysvetlil, na základe akých dôvodov dospel k rozhodnutiu, ktoré je predmetom tohto konania.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu vo vzťahu k výroku o vine a keďže sa s týmito závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

V tejto súvislosti krajský súd zároveň poukazuje na judikatúru ÚS SR, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak len v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správne zisteným skutkovým stavom, pretože aj podľa názoru krajského súdu bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného tak, že ho jedenkrát udrel päťou do tváre a keď poškodený spadol na zem, obžalovaný po tom, čo sa poškodený postavil, ho opäť udrel päťou do tváre a keď poškodený ležal v bezvedomí, obžalovaný ho na zemi najmenej dvakrát kopol do hlavy a dal mu najmenej dve facky.

Okresný súd pri takto zistenom skutkovom stave zákonne vychádzal z usvedčujúcich výpovedí poškodeného a svedkov, ktorí tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedali o konaní obžalovaného vo vzťahu k útoku na poškodeného O. Z..

Krajský súd usvedčujúce výpovede považoval za pravdivé a neakceptoval osobnú obhajobu obžalovaného, že sa bál o svoj život a konal v amoku.

Znaleckým dokazovaním z odboru zdravotníctva bolo jednoznačne preukázané, že poškodený utrpel ťažké poranenia s dobou liečenia viac ako 42 dní. Vznik najzávažnejších poranení súvisí s kombinovaným mechanizmom a to úderom na tvár a pádom. Úder na tvár vedený takou silou a takým mechanizmom, ako to v danom prípade bolo, spôsobil nekontrolovaný a nekoordinovaný pád poškodeného na zem a následné poranenie mozgu. Vznik praskliny lebky súvisel s úderom päťou na tvár. Kontakt obžalovaného s poškodeným bol vedený čistými údermi päťou, teda mäkkým tupým predmetom. Pomliaždenie mozgového tkaniva vždy zanecháva nejaké trvalé následky, čo však ukáže až ukončenie liečby. Najťažším poranením, ktoré poškodený utrpel bolo pomliaždenie mozgu, ktorý je životne dôležitým orgánom.

Krajský súd sa taktiež stotožňuje so záverom okresného súdu o zmene právnej kvalifikácie, pokiaľ ide o spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, keď na rozdiel od obžaloby vyhodnotil spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví ako nedbanlivostný následok, čím došlo k zmene právnej kvalifikácie z § 155 ods. 1 Tr. zák. na prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. Teda súd dôsledne prihliadal na zásadu trestného konania „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného).

Pri rozhodovaní o treste okresný súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu podľa § 31 a § 34 Tr. zák.

Okresný súd správne prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom obžalovanému vzhľadom na zistený pomer priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby určenej pri prečine podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby s tým, že správne poukázal na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého súd ustanovenie o podmieňacom odklade výkonu trestu nepoužije, ak odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieňaceho odsúdenia, ale v skúšobnej dobe podmieňaceho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj výrok o náhrade škody podľa § 288 ods. 1 Tr. por. je v súlade so zákonom, pretože okresný súd vychádzal z vykonaného dokazovania a v tomto smere krajský súd v celom rozsahu poukazuje na podrobné odôvodnenie výroku v napadnutom rozsudku.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.